

I Guds händer - Vägsträcka 20 Kungen blir mänsklig Dan 4:31 - 37

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-01-11
Senast uppdaterad 2008-02-10

Men när den fastställda tiden hade gått, såg jag, Nebukadnessar, upp mot himlen och fick mitt förstånd tillbaka; då prisade jag den Högste, jag lovade och ärade honom som lever i evighet.

Hans välde är ett evigt välde,
hans rike varar från släkte till släkte.
Alla på jorden är att räkna för intet,
och han gör som han vill med himlens här.
Ingen kan hejda hans arm
eller fråga: Vad är det du gör?

I samma stund som jag fick mitt förstånd tillbaka, återfick jag min härlighet och glans, till ära för mitt rike. Mina rådgivare och min stormän uppsökte mig, och jag blev åter insatt som kung i mitt rike och blev ännu mäktigare än förut. Nu vill jag, Nebukadnessar, prisa, upphöja och förhårliga himlens konung, ty allt han gör är rätt och rättvist, och de högmodiga har han makt att kväsa.

Nebukadnessar fick hålla på att krypa som ett djur i sju år. Förändringen kommer då han slutar att som djuren stirra nedåt. När han lyfter blicken uppåt mot Gud får han tillbaka sitt förstånd. Han blir människa på nytt.

Problemet är inte om vi härstammar från djuren, utan om vi skall bli som djur. Det är bl. a. detta som är innebörden i att gå förlora att förlora sin mänsklighet. Och faktum är att när en människa skär av kontakten med Gud blir hon som ett djur.

Under sju år pågår detta.

Men en dag återvänder Nebukadnessars förstånd.

Fantisera lite. Tänk dig Nebukadnessar som går i trädgården. Han stirrar nedåt. Ryggen är böjd. Ibland kryper han på alla fyra. V ser hur han kommer fram till den lilla vattenkällan. Han ser ner i vattnet. Ser två par ögon. Och han ser bakom dem molnen. Han vänder sig upp och ser mot himlen. Så gör aldrig djuren. Det är bara människan, som går upprätt, som kan se upp mot himlen.

Nebukadnessar lyfter ögat mot himlen. Han berättar själv om det: Men när den fastställda tiden hade gått, såg jag, Nebukadnessar, upp mot himlen och fick mitt förstånd tillbaka. (v 31)

Är det inte detta vi vill säga till varje människa: Lyft dina ögon mot himlen och du skall få ditt förstånd. När du stirrar nedåt och bli fixerad vid kaos så gör detta dig vansinnig. Lyft dina ögon mot himlen. Och förståndet återvänder.

Nebukadnessar gör så. Hans förstånd kommer tillbaka. Nu vet han vem han är. Och han börjar förstå vem Gud är. Vi hör hur Nebukadnessar börjar sjunga lovsånger till Gud. Då prisade jag den Högste, jag lovade och ärade honom som lever i evighet. (v 31)

Kanske finns det en del människor som anser att Nebukadnessars sjukdom fått en ny vändning. Han börjar få religiösa griller. Men så sund som Nebukadnessar var nu har han aldrig varit förut. Och han förstår att han egentligen varit vansinnig inte bara i sju år utan hela sitt liv. Han ser hur dårligt han varit. Men nu säger han: Lovad vare den Högste. (v 31)

Och han tackar Gud och säger att riket är Guds. Och han tackar Gud för sin sjukdom. Hans högmod har genom den blivit kväst (v 34). Nu kan han se klart vem Gud är och vem som är Gud.

Det slutar lyckligt för Nebukadnessar. Han får tillbaka sin makt och sitt rike. Aldrig mer skulle han tänka att han själv är Gud. Han skulle i stället tänka att han var kung över Babylonien genom Guds nåd.

Vägen uppåt är vägen nedåt. Vi kan tillämpa denna historia på världens härskare först. Mussolini sade en gång: "Jag accepterar ingen makt utom min egen vilja." Så tänkte och sade också Hitler, Stalin, Mao. Och vi måste säga mycket allvarligt: Gud bringar alla dessa diktatorer till djurens nivå. Ingen människa kan bli Gud.

Detta kapitel ska också tillämpas på oss alla. Vi behöver inte ha ett stort Babylon. Det räcker med en fin trädgård som JAG har kostat på så mycket. Är inte detta MITT HUS? Man kan bli hushögmodig. Är inte detta MITT? Är inte detta MINA barn som JAG har givit uppfostran? Gud gav dig ditt hus, dina barn, din trädgård. Tacka Gud för det!

Se kontrasten mellan Nebukadnessar med sitt stora rike och sin mäktighet och Jesus som visste att Fadern givit allt i hans händer. Jesus tog en handduk, böjde sig ned och tvättade lärjungarnas fötter ...

Rasta och BE-grunda!

Det grekiska ordet för människa – anthropos – kommer av ano trepop opa – en som vänder ansiktet uppåt.

Det som gör dig och mig mänskliga är att vi vänder vårt an-sikte uppåt och söker Gud.

Be

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.
Mitt hjärta förhåller dig ditt ord: "Sök mitt ansikte."
Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag. (Psalt 27:8)

Herren låte sitt ansikte lysa över dig
och vare dig nådig ... (4 Mos 6:25).

Dina ögon är fyllda av glädje.
Säg, vad har de sett för att få sånt ljus?
Mina ögon har sett Herren Jesus.
Han ger livet mening och ljus var dag.
/: Halleluja, Halleluja.]
(Sv Psalm 154:3 som den löd innan den kom in psalmboken 1986.)